

eundem sanctissimum Romanum Pontificem munita chirographo omnium qui interfuerunt Episcoporum, inter quos *Abundantius* mendose pro *Abundio* ipso subscriptus legitur (a): qui quidem præter spectatam eruditionem, egregia quoque vitæ enituit sanctitate, dignusque est habitus, ut ejus memoria perpetuo in Ecclesia coleretur, relato ipsius nomine inter Sanctos quarto Idus Aprilis.

XIV. Sed & ipse Eusebius, qui Synodo præfuit, ex vitæ pariter sanctitate perpetuam gloriam est consecutus in Ecclesia Catholica, a qua singulis annis ejus dies natalis recolitur consuevit pridie Idus Augusti: ornauit eum præterea digno epigrammate Ennodius Ticinensis.

XV. Rursum vero inter alios Episcopos qui huic Synodo interfuerunt, legitur sanctus Maximus Taurinensis Antistes, cuius cum ob præstantem eruditionem, tum etiam ob insignem vitæ sanctitudinem celebre nomen est in Dei Ecclesia. De ipso enim ista Gennadius habet (b): *Maximus Taurinensis Ecclesie Episcopus vir in diuinis Scripturis satis intentus, & ad docendum ex tempore plebem satis sufficiens, composuit in laudem Apostolorum tractatum, & in Joannis Baptiste natiuitatem, & generalem omnium martyrum homiliam, sed & de capitulis Evangeliorum, & de Actibus Apostolorum tractatus multos: Et quæ sequuntur. Quod autem in fine habet: Moritur Honorio & Theodosio regnantibus: Nisi duos Maximos Taurinenses posueris (quod a nemine dictum reperi) manifestus deprehenditur error: etenim qui huic Concilio Mediolanensi sub Leone Papa hoc tempore celebrato interfuisse legitur, immo & quem Romano Concilio sub Hilario Leonis successore præsentem item fuisse, ejus Acta declarant, plane longe post Honorii tempora supervixisse eum oportuit, pervnisseque saltem ad Domini annum quadringentesimum sexagesimumquintum. Porro ejus memoriam anniversario cultu, septimo Kalendas Julii, Ecclesia celebrat.*

(a) Apud S. Leonem post ep. 52.
(b) Gennad. de vir. illu. lib. 6. 40.

XVI. Dum vero in eodem Concilio post Eusebium Mediolanensem subscriptum legis Faventium Episcopum Regiensis; intelligere potes, alterius Regii, quod est in Galliis, fuisse S. Prosperum Episcopum, qui his S. Leonis temporibus Regiensis Ecclesie præerat Antistes, Ornauit etiam tantorum Patrum confessum S. Crispinus Episcopus Ticinensis, qui & ipse inter Sanctos relatus celebratur singulis annis septimo Idus Januarias, quo die ex hac vita migrans successorem æque sanctum reliquit Epiphanium, de quo inferius sæpius agendum erit. Extat de eodem Crispino Ennodii Ticinensis epigramma, cuius est exordium:

Salve sancte Parens: saluete, o sæpe recepti, Crispini cineres, &c.

Disce ex serie subscriptentium (quod & in aliis quoque Conciliis obseruari contingit) non solum prærogatiuæ, sed temporis quo quisque Episcoporum sedere cepit, haberi solitam rationem: quod vel hoc uno exemplo intelliges, dum in Concilio Aquilejensi, cui pariter Episcopus Mediolanensis S. Ambrosius præfuit, in ordine subscriptentium Episcoporum ante Diogenem Episcopum Genuensem Philaster, sive Philastrius ponitur Episcopus Brixianus, in hac vero Synodo primo ponitur Paschalis Genuensis Antistes, & post alios subscriptus legitur Octavianus Episcopus Brixianus. Fuerunt sane iidem florentissimarum Ecclesiarum Antistites: quarum Brixiana nobilitata sanguine martyrum, sanctis quoque Episcopis, Philastro, Gaudentio, & aliis pluribus illustratur: Genuensis etiam nemini cedens antiquitate, sicut Mediolanensis, a S. Barnaba Apostolo se accepisse Evangelium gaudet, & sanctorum martyrum Nazarii & Celsi consuetudine gloriatur, atque sanctis quoque Episcopis Syro, Romulo, Valentino, Felice, atque Salomone, sive Salonio magis magisque facta conspicua nitet. Eadem quoque ratione Justinus Vercellensis Ecclesie Episcopus hic in imo ferme positus reperitur, qui in Concilio Aquilejensi quarto loco legitur collocatus: quod & de aliis pluribus frequentissime accidisse cognoscitur.

Sed age jam, quod extat ejusdem Synodi tanta illustrata corona sanctorum unicum monumentum, nempe breuem epistolam ad S. Leonem datam hic describamus:

Domino sancto & beatissimo Patri Leoni, Eusebius Mediolanensis Episcopus.

Reuersis, Domino annuente fratribus nostris, quos ad Orientem fidei causa sollicitè provida beatitudo vestra direxerat: decursisque litteris, quas per eos tua sanctitas destinavit: omni exultatione in Christo reuolatus sum, quod affectum commisse sibi legationis eisdem reportasse vestra pagina designavit. Nec mirum quod Dominus noster Jesus Christus Catholica fidei, quam tenemus, Majestatis sue gratiam custodiamque præstiterit; quando vos idoneos cultus sui assertores in Apostoli sui sede Præsules collocavit, qui & recta sentire de incarnationis Domine sacramento, & eadem potestis recte custodire. Admonitis ergo fratribus & Coepiscopis meis habitoque Conuentu, uestrarum formam tenuimus litterarum. Nam recensens epistolam beatitudinis uestra

XVII. Episcoporum subscriptio quo ordine ferri solita.

XVIII.

Epistola ex Concilio Mediolanensi ad S. Leonem.